

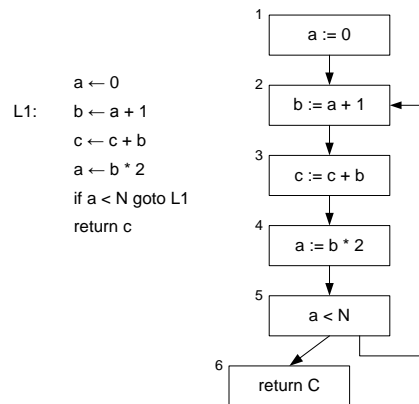
Анализа животног века

Теоријске основе

Да би се омогућило да различите променљиве које нису истовремено у употреби деле исти ресурс, неопходна је информација о животном веку променљиве. Животни век променљиве започиње дефиницијом променљиве (упис почетне вредности), а завршава се последњом употребом (последње читавање садржаја променљиве). Променљива је у неком сегменту жива ако садржи вредност која ће бити коришћена касније у току извршења програма. Први корак у анализи је конструисање графа тока управљања.

Граф тока управљања

Граф тока управљања се конструира тако што се свака инструкција представи чвором графа, а затим се за свака два чвора x и y , такве да x претходи y , повлачи стрелица од x ка y .

Слика 1 Једноставан пример графа тока управљања

Животни век променљивих тече преко стрелица графа, па се из тог разлога одређивање опсега живота своди на проблем тока података.

У граф тока се уводе додатне информације да би се омогућила једноставнија анализа. Чвор графа тока има излазне стрелице које воде до чворова наследника и улазне стрелице које воде од чворова претходника. Дефинишу се скупом свих чворова претходника $\text{pred}[n]$ и скупом свих чворова наследника $\text{succ}[n]$. Даље се дефинише скуп променљивих $\text{def}[n]$ које чвор n дефинише, тј. задаје им вредност (исто што и *destination*), као и скуп променљивих $\text{use}[n]$ које чвор n користи, тј. читава (исто што и *source*).

Променљива је жива на стрелици графа ако постоји усмерена путања од те стрелице до чвора који користи ту променљиву, а да путања не прелази преко иједног чвора који дефинише исту променљиву. Променљива је жива на улазу чвора ако је жива на било којој улазној стрелици чвора (скуп $\text{in}[n]$), а жива је на излазу у случају да је жива на било којој излазној стрелици чвора (скуп $\text{out}[n]$). Информација о животу променљивих се може изразити на основу $\text{def}[n]$ и $\text{use}[n]$.

Алгоритам анализе животног века променљивих

Скуп $\text{out}[n]$ је унија „in“ скупова свих наследника чвора n , односно унија свих променљивих s које припадају скупу „in“ сваког наследника чвора n . Скуп $\text{in}[n]$ чине све променљиве из скупа $\text{use}[n]$ плус променљиве које јесу у $\text{out}[n]$, али нису у $\text{def}[n]$. Одатле следе једначине тока података за анализу животног века променљивих:

$out[n] \leftarrow U_{s \in succ[n]} in[s]$

$in[n] \leftarrow use[n] \cup (out[n] - def[n])$

Решење ових једначина се добија следећим алгоритмом, исказаним у псеудокоду:

for each n

$in[n] \leftarrow \{\}; out[n] \leftarrow \{\}$

repeat

for each n

$in'[n] \leftarrow in[n]; out'[n] \leftarrow out[n]^1$

$out[n] \leftarrow U_{s \in succ[n]} in[s]$

$in[n] \leftarrow use[n] \cup (out[n] - def[n])$

until $in'[n] = in[n]$ and $out'[n] = out[n]$ **for all** n

Петља псеудокода „**for each** n“ означава да се тело петље мора извршити за свако **n** (у овом случају за сваку инструкцију, тј. чвор графа тока), али не одеђује којим редоследом. И заиста, да би се добило решење једначина животног века није важно којим редоследом ће унутрашња петља итерирати кроз инструкције. Међутим, брзина проналажења решења ипак зависи од редоследа итерирања. Показује се да се до решења долази у мање итерација спољашње петље уколико унутрашња петља итерира од последње инструкције ка првој, него од прве ка последњој. **Питање:** Шта се дешава ако унутрашња петља итерира од прве ка последњој инструкцији? Урадити ручно неколико првих рачунања за пример са слике 1.

За пример са слике 1 дати алгоритам са петљом организованом од последњег чвора (6) ка првом чвору (1) доводи до решења једначина у три итерације. Резултати за сваку итерацију су дати у следећој табели:

	succ	use	def	I		II		III	
				out	in	out	in	out	in
6		c			c		c		c
5	2,6	a		c	ac	ac	ac	ac	ac
4	5	b	a	ac	bc	ac	bc	ac	bc
3	4	bc	c	bc	bc	bc	bc	bc	bc
2	3	a	b	bc	ac	bc	ac	bc	ac
1	2		a	ac	c	ac	c	ac	c

Табела 1 Приказ итерација алгоритма животног века променљивих a, b и c из примера

Реализација у библиотеци *libLivenessAnalysis.lib*

Приликом реализације задатака је потребно користити постојеће структуре и функције. Једна инструкција описана је структуром *Instruction*. Она садржи тип инструкције (*type*), листе претходних и наредних инструкција *pred* и *succ*, листе променљивих које се користе и дефинишу: *use* и *def*, као и *in* и *out* листе, које представљају излаз из фазе анализе животног века променљивих. Више инструкција описује се као листа *Instructions* која се у функцији *makeExample()* попуњава примером кода.

¹ Листе *in'* и *out'* су копије садржаја листа *in* и *out* на почетку сваке итерације (унутрашња for петља).

Променљиве су описане у структури `Variable` и садрже назив (`name`) и позицију (`pos`) као једина поља од интереса за ову вежбу. Више променљивих описано је помоћу листе `Variables`.

Типови и функције од значаја из библиотеке *lib*:

```
typedef std::list<Variable*> Variables;  
    // листа променљивих  
bool variableExists(Variable* variable, Variables variables);  
    // провера постојања променљиве „variable“ у листи „variables“  
typedef std::list<Instruction*> Instructions;  
    // листа инструкција
```

Све операције могу се извести постојећим методама листе (`List`) из библиотеке стандардних шаблона (`STL` – `Standard Template Library`): *insert* (додавање једног елемента у листу или додавање дела друге листе), *sort* (сортирање листе), *unique* (брисање елемената који нису јединствени из **сортиране** листе), и *push_back* (додавање елемента на крај листе). Плитка копија листе се може једноставно направити коришћењем оператора доделе (`=`). Поређење једнакости две листе уграђених типова (у овом случају показивача) може се урадити коришћењем уобичајених оператора за поређење (`==`, `!=`).

За пример се узима листа инструкција са слике 1. Она садржи 3 променљиве `A`, `B` и `C` и 6 инструкција (чворова). Попуњавање листе инструкција по датом примеру је реализовано у функцији `makeExample()`.

ЗАДАТАК

1. Реализовати **део** алгоритма за одређивање животног века променљивих. Потребно је реализовати **само унутрашњу петљу** из алгоритма, ону која у обрнутом редоследу итерира кроз инструкције. Резултат упоредити са колоном I у Табели 1. Код писати у телу функције *livenessAnalysis*, чије заглавље је дато у датотеци *livenessAnalysis.h*, а празна дефиниција у датотеци *livenessAnalysis.cpp*.